

സഭാദിനം - ഇടയലേഖനം

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ്
 കർദ്ദിനാൾ ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചേരി
 തന്റെ സഹശുശ്രൂഷകരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും
 മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും സമർപ്പിതർക്കും
 തന്റെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
 എല്ലാ ദൈവജനത്തിനും എഴുതുന്നത്.
 കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഈശോമിശിഹായിൽ പ്രിയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ,

വി. തോമാശ്ലീഹായുടെ ദുക്റാനത്തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ജൂലൈ 3-ാം തീയതിയാണല്ലോ നാം സഭാദിനമായി ആചരിക്കുന്നത്. ഈ വർഷവും പതിവായിട്ടുള്ള പരിപാടികളോടും നൂതനാഭിമുഖ്യങ്ങളോടും കൂടി സഭാദിനം ആചരിക്കുവാൻ നമുക്കു രൂപതകളിലും ഇടവകകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഒന്നു ചേരാം. മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളായ നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം ആധുനികജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രതിബദ്ധതയോടെ നിർവഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഊർജം സംഭരിക്കുകയാണ് സഭാദിനാചരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. സീറോ മലബാർ സഭ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ രജതജൂബിലി ഈ വർഷം ആചരിക്കുന്നു എന്നതും ഈ സഭാദിനാചരണത്തെ കൂടുതൽ സന്തോഷപ്രദമാക്കുന്നുണ്ട്.

സഭാദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് കാലികപ്രാധാന്യമുള്ള ചില ചിന്തകൾ നിങ്ങളോടു പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. സഭയുടെ മൂലക്കല്ല് ഈശോമിശിഹായാണ്. ഈ സഭാമിശിഹായുടെ ശരീരവും ആ ശരീരം അവയവങ്ങൾപോലെ മിശിഹായോടു ചേർന്നുനില്ക്കുന്ന ദൈവജനത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയുമാണ്. ഈ കൂട്ടായ്മ വിവിധങ്ങളായ അപ്പസ്തോലികപാരമ്പര്യങ്ങളിലൂടെയാണ് ഇന്നു ലോകത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും. ഭാരതത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള മൂന്നു അപ്പസ്തോലികപാരമ്പര്യങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ലത്തീൻസഭയും സീറോ മലങ്കരസഭയും സീറോ മലബാർസഭയും ചേരുന്ന ഒരു കൂട്ടായ്മയാണ് ഭാരതത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭ. ഈ ഒരോ വ്യക്തിസഭയ്ക്കും ഒരു സാർവ്വത്രികമാനമുണ്ട്. സീറോ മലബാർ സഭ ഇന്ന് ഭാരതത്തിലുള്ള അതിന്റെ 29 രൂപതകളും ഭാരതത്തിനു പുറത്തുള്ള മൂന്നു രൂപതകളും ഒരു എക്സാർക്കേറ്റും ഭാരതത്തിന് അകത്തും പുറത്തുമുള്ള പ്രവാസിവിശ്വാസികളും ചേർന്ന ഒരു കൂട്ടായ്മയായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതേസമയം ഇതരവ്യക്തിസഭകളോടു ചേർന്നു സാർവ്വത്രിക കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നാം മിശിഹായുടെ ഒരേ ഒരു സഭയായി നിലനില്ക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. സാർവ്വത്രികസഭയ്ക്ക് എന്നതുപോലെ സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്കു ഇതര ക്രൈസ്തവസഭകളോടുള്ള എക്യുമെനിക്കൽ ബന്ധവും ഇതരമതങ്ങളോടുള്ള സൗഹാർദവും അതിന്റെ പ്രവർത്തനശൈലിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സഭയിൽ ഇന്ന് സാഹചര്യങ്ങൾ മുമ്പത്തേക്കാൾ സങ്കീർണ്ണമാണ്. നമ്മുടെ ഇടയിൽ എതിർസാക്ഷ്യങ്ങളും ഉതപ്പുകളും ഉണ്ടാകുന്നു. ലൗകികതയുടെയും സുഖജീവിതത്തിന്റെയും വശ്യതകൾക്കു അടിപ്പെട്ടു ലാളിത്യത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നു സഭാമക്കൾ വ്യതിചലിച്ചുപോകുന്നു. ഇവയോടൊപ്പമാണ് ചില മതങ്ങളിലെ മൗലികവാദങ്ങളും അവയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഭീകരപ്രസ്ഥാനങ്ങളും സഭാമക്കളുടെമേൽ അഴിച്ചുവിടുന്ന ക്രൂരമായ പീഡനങ്ങളും. വളരെ പ്രത്യേകിച്ചും, പൂർവ്വേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾ നിഷ്ഠൂരമായി വധിക്കപ്പെടുകയും നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ ബന്ധികളാക്കപ്പെടുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഫാ. ടോം ഉഴുന്നാലിനെ അനുസ്മരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മോചനത്തിനായി നമുക്കു പ്രത്യേകം പ്രാർഥിക്കാം. ഭാരതത്തിലും ദൈവാലയങ്ങൾ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകൾക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശക്തികൾ ഇടയ്ക്കിടെ തല പൊക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

പീഡനങ്ങൾ സഭയ്ക്ക് ഒരിക്കലും പുത്തരിയല്ല. അതിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ നാം അശേഷം ഭയപ്പെടുകയോ പതറുകയോ വേണ്ട. “ചെറിയ അജഗണമേ ഭയപ്പെടേണ്ട. എന്തെന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു രാജ്യം നൽകാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവു പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കാ. 12:32). “നിങ്ങൾ എന്നെപ്രതി നാടുവാഴികളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും സന്നിധിയിലേക്കു നയിക്കപ്പെടും. അവിടെ അവരുടെയും വിജാതിയരുടെയും മുമ്പാകെ നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം നൽകും” (മത്താ. 10:18).

ഓരോ ക്രൈസ്തവനും സഭാശുശ്രൂഷകനും കർത്താവു ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രതിബദ്ധതയോടെ നിർവഹിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. സഹനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ അനിവാര്യഘടകമാണ്. നിതാന്തജാഗ്രതയോടെ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം നിർവഹിക്കുകയാണു നമ്മുടെ ദൗത്യം. നിത്യതയിലുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതം ഈ ലോകജീവിതത്തിൽത്തന്നെ നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ നാം കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരായി ജീവിക്കുന്നതിന് കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന വില ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും നമുക്കു സന്തോഷത്തിനു കാരണമാകും. ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനു മേലല്ലല്ലോ. കർത്താവിന്റെ ജീവിതസാക്ഷ്യത്തിന്റെ പതിപ്പുകളാകണം നമ്മുടെ എളിയ ക്രൈസ്തവജീവിതങ്ങൾ.

നമ്മുടെ വിശ്വാസവും സുവിശേഷവൽക്കരണപരിശ്രമങ്ങളും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നത് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. സഭാദിനത്തിൽ അതും നമുക്കു പരിചിന്തനത്തിനു വിഷയമാക്കാം. നാം ഇതര മതവിശ്വാസികളെ ക്രൈസ്തവരാക്കുവാൻ വ്യഗ്രതപുണ്ട് അന്യായമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്. ക്രൈസ്തവസഭയെ തങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കു ഭീഷണിയായി അവർ കാണുന്നു. സുവിശേഷപ്രബോധനങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ക്രൈസ്തവസഭ മറ്റെല്ലാ മതങ്ങളുടെയും നന്മകൾ ഉൾക്കൊണ്ടാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മതസംവാദമാണ് സഭ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും നന്മകൾ വിവിധമതവിശ്വാസികളായ മനുഷ്യരുടെ പൊതുജീവിതത്തിൽ സമന്വയിക്കപ്പെട്ട് മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ തന്നെ ഐക്യവും സമാധാനവും പരിപോഷിക്കപ്പെടണം എന്നതാണ് ക്രൈസ്തവദർശനത്തിന്റെ സവിശേഷത. ഒരു മതത്തിലെയും നന്മ നിഷേധിക്കപ്പെടാനിടയാകരുത്. എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും അവയ്ക്കു സ്വന്തമായ നല്ല ദർശനങ്ങൾ നിലനിർത്തി

കൊണ്ട് ഇതര മതങ്ങളോട് സഹകരിച്ചും അവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും വളരുവാനും വളർത്തുവാനും സാധിക്കും.

ക്രൈസ്തവസഭ ആരെയും മതപരിവർത്തനത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നില്ല. അതിനായി നിർബന്ധമോ, വശീകരണമോ, പ്രലോഭനമോ നൽകുന്ന രീതി കത്തോലിക്കാസഭ അനുവർത്തിക്കുന്നില്ല. മതവിശ്വാസം മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു വിധേയമായിരിക്കണമെന്നതാണ് സഭയുടെ നിലപാട്. “മതകാര്യങ്ങളിൽ സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ആരും നിർബന്ധിക്കപ്പെടരുത്” എന്നാണ് മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിൽ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (നമ്പർ 2). മനസ്സാക്ഷിയെ പ്രവർത്തനനിരതമാക്കുന്നത് ദൈവമാണ്. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വരം ദൈവത്തിന്റെ സ്വരമാണ്. അതിനു തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഓരോരുത്തർക്കും അവകാശമുണ്ട്. അതു മനുഷ്യന്റെ മൗലികസ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. ഈ മൗലികസ്വാതന്ത്ര്യമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണഘടനയുടെ മൂന്നാം ഭാഗം 25 മുതൽ 28 വരെയുള്ള അനുചേദങ്ങളിൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നതും. ഇതുവഴി സ്വന്തം മതവിശ്വാസം അനുവർത്തിക്കുന്നതിനും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാ പൗരന്മാർക്കുമുണ്ട്. ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന നൽകുന്ന മതസ്വാതന്ത്ര്യമനുസരിച്ചും ക്രൈസ്തവ ദർശനം ആദരിക്കുന്ന മനസ്സാക്ഷി സ്വാതന്ത്ര്യം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ക്രൈസ്തവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസജീവിതം നയിക്കുന്നത്.

കത്തോലിക്കാ സഭയും ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ആരും ആരുടെയും മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി നിറവേറ്റാനുള്ളതല്ല എന്നും സഭ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ വ്യക്തിപരമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലൂടെ എന്തു സ്വീകരിക്കണം, എന്തുപേക്ഷിക്കണം എന്നു തീരുമാനിക്കാനിരിക്കുവാനും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും ഓരോ വ്യക്തിക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്നതും സഭയുടെ ഉറച്ച ബോധ്യമാണ്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ശരിയായ വിനിയോഗത്തിനു ദൈവം തന്നെയാണ് അവനു പ്രചോദനവും ഉൾക്കരുത്തും ആത്മപ്രകാശവും നൽകുന്നത്.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസതീക്ഷ്ണത സഭാമക്കളിൽ ജ്വലിപ്പിക്കുവാൻ സഭാദിനാചരണം ഉപകരിക്കണം. അതിനായി അല്മായപ്രേഷിതത്വം, യുവജനങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം, കുടുംബങ്ങളുടെ വിശ്വാസജീവിതം എന്നിവയെല്ലാം പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന പരിപാടികൾ സഭാദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. “യുവജനങ്ങൾ, വിശ്വാസവും ജീവിതപാത കണ്ടെത്തലും” എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു യുവജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 2018-ൽ ഒരു സിനഡുനടത്തുവാൻ പരിശുദ്ധപിതാവു തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ സിനഡിനായുള്ള ഒരുക്ക നടപടികൾ നമ്മുടെ സഭയിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിപാടികളിൽ ഫലപ്രദമായി സംബന്ധിക്കുവാൻ ഏവരും പരിശ്രമിക്കണം. കുട്ടികളുടെ വിശ്വാസപരിശീലനത്തിലും ഏവർക്കും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകണം. ദൈവവിളികൾ തിരിച്ചറിയാൻ അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കണം വിശ്വാസപരിശീലന പരിപാടികൾ.

സഭയിൽ അല്മായർ തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. കാര്യസ്ഥപ്രവർത്തനങ്ങൾ, സാമൂഹികക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾ, എന്നിവയിൽ അല്മായർ നൽകുന്ന സംഭാവനകൾ ഏറെയുണ്ട്. ജീസസ് യൂത്ത്, ഫിയാത്ത് മിഷൻ മുതലായ, യുവജനങ്ങൾ

തന്നെ തുടങ്ങിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, സഭയുടെ മിഷൻപ്രവർത്തനത്തിനും നവീകരണത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നവയാണ്. ഇത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ സഭയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടും വ്യക്തിസഭകളുടെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

+കർദ്ദിനാൾ ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചേരി
സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്

കാക്കനാട് മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസിലുള്ള മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2017-ാം ആണ്ട് ജൂൺ മാസം 01-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

NB:

ഈ ഇടയലേഖനം 2017 ജൂലൈ 3-ാം തീയതിക്ക് മുൻപത്തെ ഞായറാഴ്ച (ജൂൺ 25-നു) കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ എല്ലാ പള്ളികളിലും ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാനയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലും വായിക്കേണ്ടതാണ്.